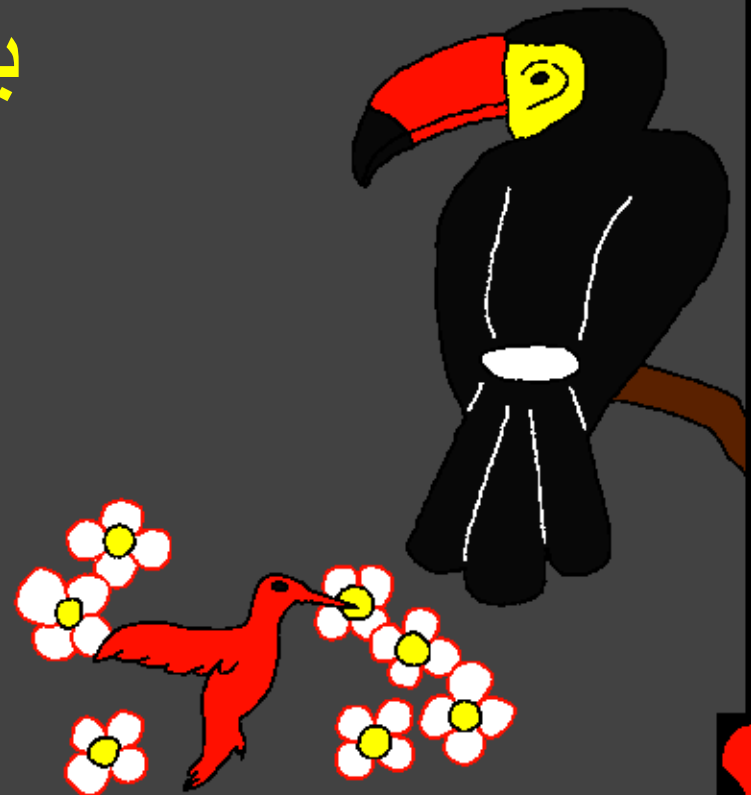
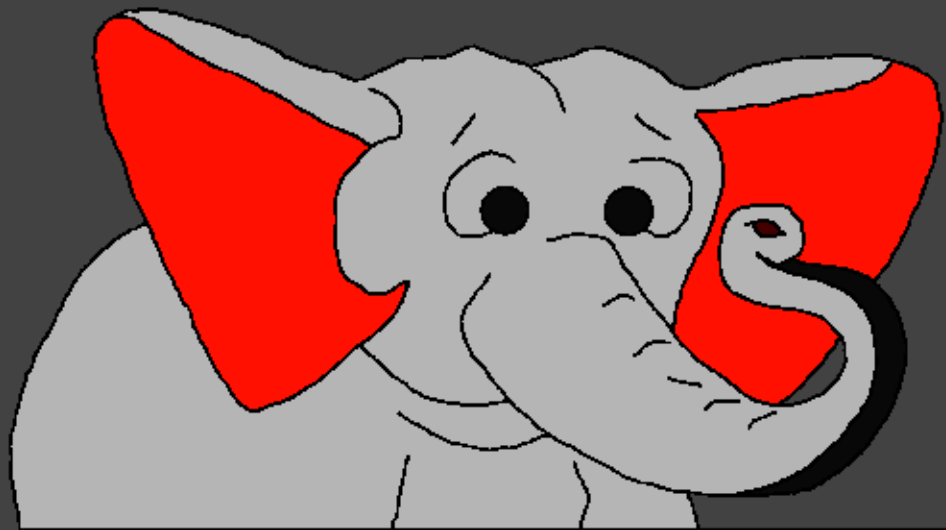

انجيل وچه ها وسته
گتا

وختی خدا همه چیز ره
به وجود بیارده

نویسنده: Edward Hughes

توضیحات: Byron Unger; Lazarus
Alastair Paterson

منطبق با: Bob Davies; Tammy S.

مترجم: www.christian-translation.com

ارائه بیّه توسط: Bible for Children
www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc.

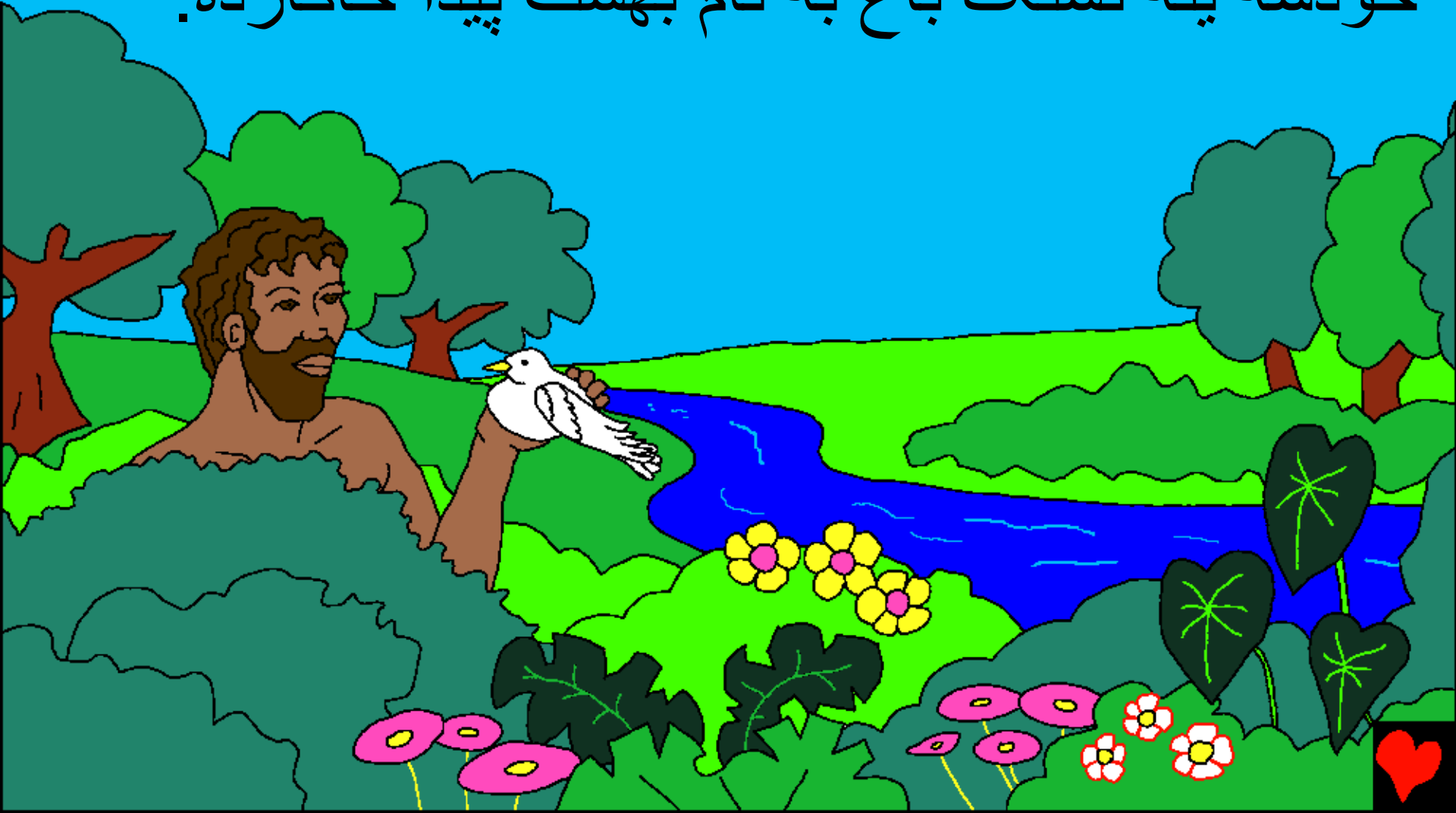
مجوز: حق هر جور کپی و پرینت این داستان ده
ره دارنی تا وختیکه وه ره روشین.

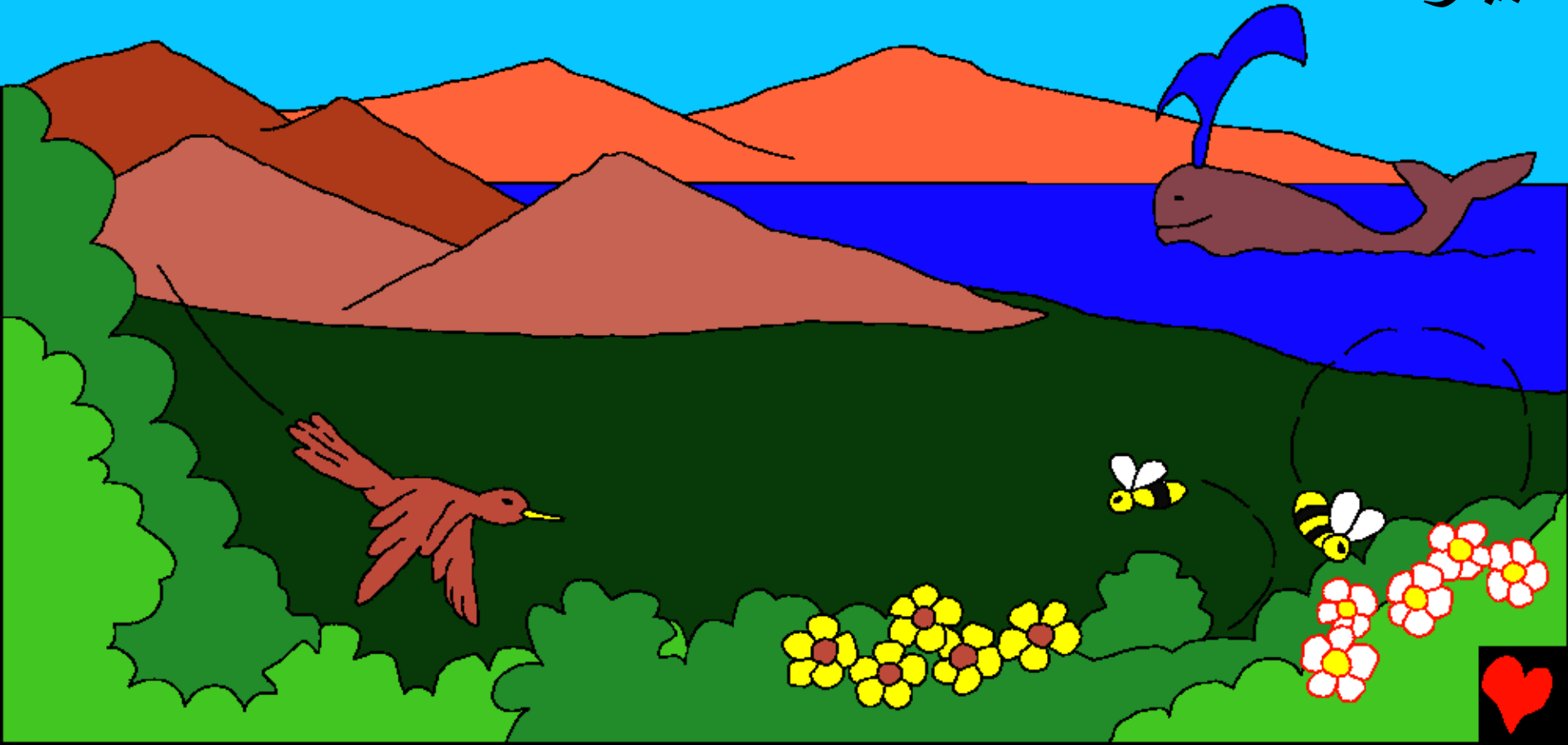
کی اما رہ خلق حاکارده؟ انجیل، خدائے کلمات اما رہ
گونه کہ آدم نسل چچوری شروع بیہ۔ قدیما خدا اولین
آدم به نام آدم رہ بساتہ۔

خدا آدم ره خارج از ذرات زمین به وجود بیارده.
وختیکه خدا زندگی ره به آدم هدا وه زنده بیّه و
خودشه یته قشنگ باغ به نام بهشت پیدا حاکارده.

قبل از اینکه خدا آدم ره بسازه، یته دنیای خله قشنگ
پر از قشنگ هچی بساته. قدم به قدم تپه ها و
چمنزارها، گلای خوشبو و گد دار ده ره به وجود
بیارده.

اول قبل از اینکه خدا هچی ره
درست حاکانه، هچی جز خدا
دنیویه. مردم، جا و چیزهای
مختلف وجود نداشته.

هچی. نا روشنی

نا تاریکی. نا بالا نا

پایین. نا دیروز و نا

امروز دنیوینه. فقط خدا

دیّه که شروع نداشته. بعد

خدا همه ره جان هدا.

اول، خدا هفت طبقه آسمون و زمین
ده ره خلق حاکارده.

و زمین بی شکل و خالی
بیه. تاریکی خله
عمیق بیه. بعدش
خدا صحبت
حاکارده:
بیلین
روشن
باشه.

و روشنی بیه. خدا روشنی ره روز، تاریکی ره شو
اسم بیشته که صبح و بعد از ظهر اولین روز بیه.

روز دوم، اقیانوسای او، دریاها و دریاچه ها ره
بیارده و آسمون زیر بیشته. روز سوم خدا بئوته:
بیلین سرزمین خشک و بی او ظاهر بوو و هر چی
بئوته اتفاق دگته.

همینطورم خدا دستور هدا که سبزه، گل ها و درختچه
ها و دارا ظاهر بوو و وشون ظاهر بینه
و این بعد از ظهر و صبح
روز سوم بیه.

بعدش خدا خورشید و ماه ره خلق حاکارده
و یک خله ستاره که هچکس نتونسته
وشون ده ره بشمره و این صبح و
بعدازظهر چهارمین روز بیه.

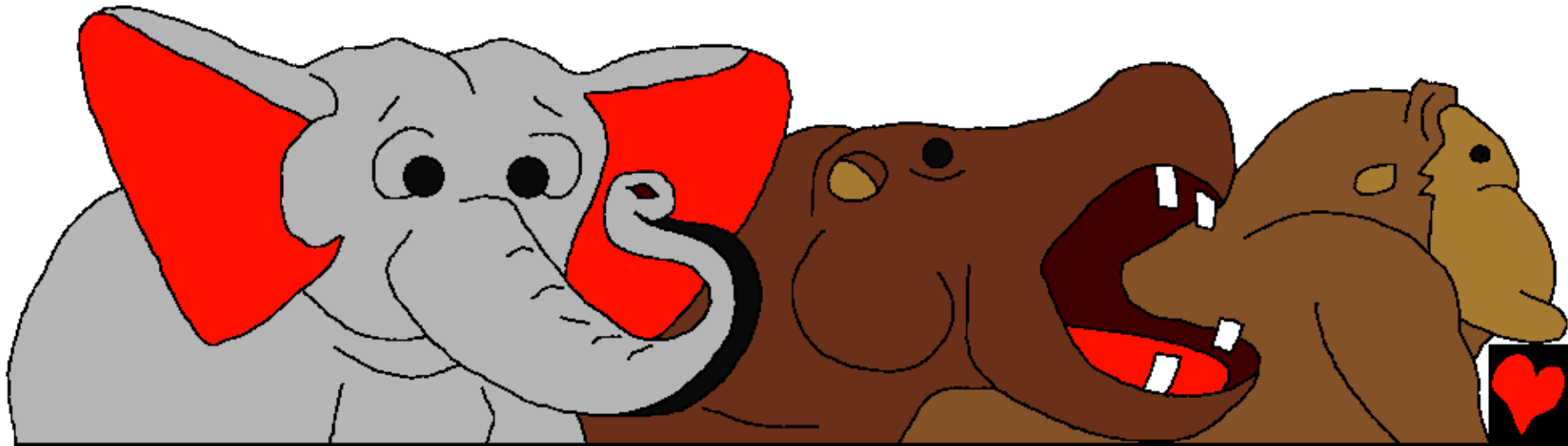
خلق دریا، ماهیا و پرنده
ها خدای فهرست بعدی
دیّه. روز پنجم گد شمشر
ماهی، ماهیای ساردین
خورد، شتر مرغای گد
لنگ و پرنده های کوچ
خوشحال و پر جنب و
جوش ره خلق حاکارده.

خدا انواع مختلفی از ماهیا
ره برای پر حاکاردن
دریائه او و یک خله پرنده
ره برای لذت خوردن از
زمین دریا و آسمون بساته
و کل اینا صبح و غروب
روز پنجم بیه.

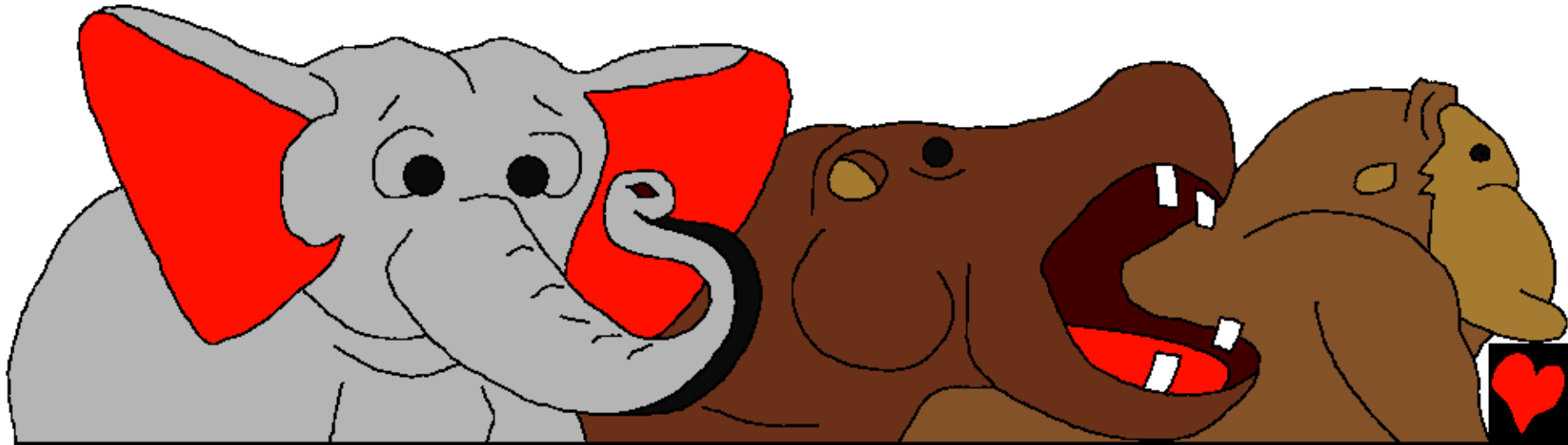

بعدش خدا دواره حرف بزو و بئوته: بیلین زمین
چهارمین موجودات زنده ره بیاره. انواع مختلفی از
حیوانا، حشرات، خزندگان ره خلق حاکارده. فیلی
زمین لرزون و سگای آبی که سد سازنه و پر جنب و
جوشنه..

میمونای بدجنس و کروکدیل های زمخت. کرمای
جنبنده و سنجابای پررو. دسته های زرافه و
بامشی-های تمیز. هر نوع حوونی اون روز توسط
خدا خلق بیّه.

و این صبح و غروب روز ششم بیّه.

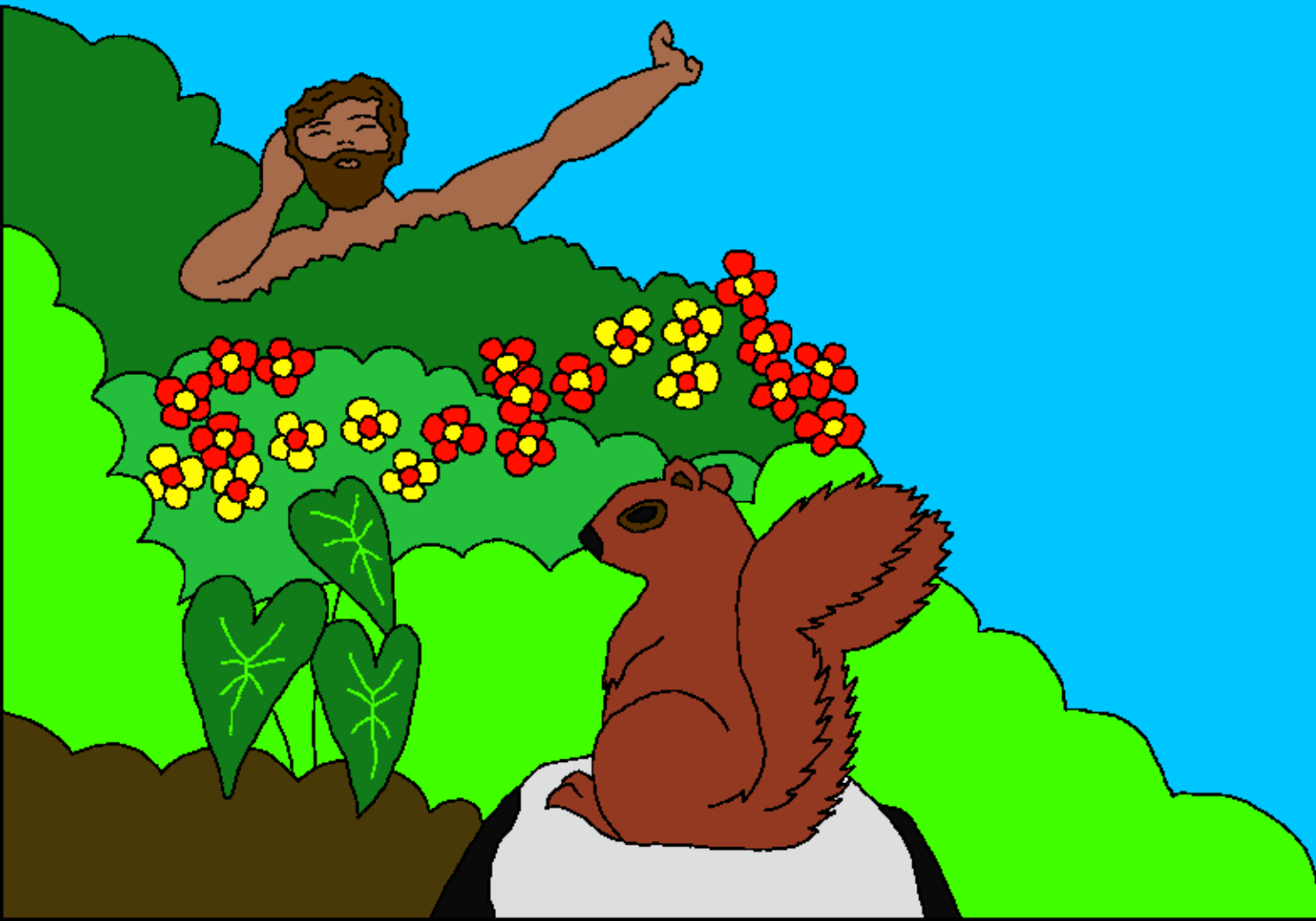

خدا روز ششم کار دیگه‌ای هم حاکارده، یک کار خله
خاص. الان همه چی آدم وه آماده بیه. غذا زمینها دله
وجود داشته و حوونا در خدمت وه دئینه. و خدا

حرف بزو: بیلین ما اون
تصوری که آدم جه دامی ها به
وجود بیاریم. بیلین وه
صاحب و حاکم همه
چی رو زمین بوو.

بعدش خدا آن تصویری که از آدم داشته ره خلق
حاکارده: به نام خدایی که وه ره خلق
حاکارده ...

خدا آدم جه حرف
بزو. هر چی خانی
باغ دله باخور ولی
اون درخت خیر و
شر جه هچی نخور.
اگر اون دار جه
باخاری حتما میبئی.

و خدا بئوته: آدم نباید تنها باشه. من یار و یاور و ن
و خلق کامبه. خدا همه پرنده ها و جانورا ره آدم و
به وجود بیارده. آدم همه وسته اسم
بیشته. و باید خله باهوش باشه که
این را انجام هدائه باشه. ولی در
بین همه پرنده ها و جانورا
شریک مناسبی آدم و دنیویه.

خدا آدم ره به خواب
عمیقی فرو بورده. تکه
ای از گوشت آدم ره
بپیته و زن ده ره از
گوشت آدم خلق
حاکارده. زنی که خدا
خلق حاکارده دقیقا
شریک آدم بیه.

خدا همه چیز ره شیش روز دله خلق حاکارده.
روز هفتم ره مبارک بخوندسته و روز استراحت
نامگذاری حاکارده. بهشت دله آدم و حوا ون
زن کامل ترین و بهترین فرمانبرداری ره
خداجه کاردنه. خدا شون صاحب،
وشون خدا و رفق بیه.

وختی خدا همه چیز ره به وجود بیارده

یگ داستان از خدائۀ حرفا، انجیل

پیدا بیّه در

تورات

"اول شم حرفا شماره نور رو روشنی دنه."

آیه ی ۱۳۰:۱۱۹

تقوم

کتاب مقدس انجیل داستانا اماره از یته خدای
عجیب غریب گونه که اماره خلق حاکارده و خوانه که
اماره بشنوسیم.

خدا دونده اما چه کارای بدی حاکاردمی. این کارا اسمه
ره بیشته گناه. گناه دوا بکوشتنه ولی خدا شما ره خله
دوس دانه. وه خاشه ریکا عیسی مسیح ره برستیه که وه
ره به صلیب بکشن تا شم گناها وسته مجازات بوو.
بعده عیسی مسیح بردگردیه به زندگی و بورده خاش
سره یعنی بهشت. اگه وه ره باور داری و ونجه بخای ته
گناها ره ببخشه وی این کار ده کانده!

وه انه و ته دله زندگى كنده و ته تا آخر ونجه زندگى
كاندى. اگه باور دارنى كه حقيقت اينه اين جمله ها ره
خدا ره بئو:

عيسى مسيح عزيز! من باور دارمه كه ته خدا هستى
و آدمى بئى كه مه گناها جلو ره ببرى و ته دواره زندگى
كاندى. تقاضا كامبه بياب مه زندگى دله و مه گناها ره
ببخشى تا بتونم زندگى جديدى دارم و يگ روز تا آخر با
ته همراه بووم. مه ره كومك حاكمان كه ته دستوراً ره
اطاعت حاكمانم و مٲ ته وچه ته وسته زندگى
حاكمانم. آمين. هر روز انجيل ده بخوند و با خدا حرف
بزن. جان ۱۶: ۳

